

ת"פ 63470/09/17 - מדינת ישראל נגד נ. סופרי מרכז הבניה בע"מ, נ.ס. טלאור - חשמל לבניה, תעשייה ומיזוג בע"מ, נמרוד סופרי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 63470-09-17 מדינת ישראל נ' נ. סופרי מרכז
הבניה בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל
ע"י עוה"ד כרמל קדור

נגד
הנאשמים-
1. נ. סופרי מרכז הבניה בע"מ
2. נ.ס. טלאור - חשמל לבניה, תעשייה
ומיזוג בע"מ
3. נמרוד סופרי
ע"י עוה"ד עמית בר טוב

גזר דין

כתב האישום

1. כתב האישום כולל חלק כללי ושלושה אישומים. על פי החלק הכללי, הנאשמות 1 ו-2 הן חברות פרטיות ונרשמו כ"עוסק מורשה" לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מע"מ**). הנאשם 3 היה המנהל הפעיל של הנאשמות 1 ו-2 וזאת בין השנים 2016 ו-2017.
2. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשמים 1 ו-3 לא הגישו חמישה דו"חות תקופתיים לרשויות מע"מ וזאת לחודשים ינואר 2017, מרץ 2017, ספטמבר 2016, אוקטובר 2016 ונובמבר 2016. הנאשמים 1 ו-3 הודו בעובדות האישום הראשון ועקב כך הורשעו בביצוען של חמש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.
3. על פי עובדות האישום השני, הנאשמים 2 ו-3 לא הגישו במועד שישה דו"חות תקופתיים לחודשים אוקטובר 2016, נובמבר 2016, דצמבר 2016, פברואר 2017, מאי 2016 ואוגוסט 2016. הנאשמים 2 ו-3 הודו בעובדות האישום השני ולכן הורשעו בביצוע שש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.

4. על פי עובדות האישום השלישי, הנאשמים 2 ו-3 הגישו במועד שני דו"חות תקופתיים לחודשים ינואר 2017 ויוני 2017, אך ללא צירוף התשלום של המס שנובע מהדו"חות וזאת כנדרש על פי חוק. בעקבות הודיתם של הנאשמים 2 ו-3 בעובדות האישום השלישי, הם הורשעו בשתי עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת דו"ח תקופתי עם הגשתו לפי סעיפים 118 ו-88(א) לחוק מע"מ וכן סעיף 23(ב)(1) לתקנות מע"מ.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה שבאישום הראשון סכום המחדל היה ₪ 240,000, ובאישום השני סכום המחדל היה ₪ 170,700 ובאישום השלישי סכום המחדל היה ₪ 18,000. סך כל המחדלים בגין כתב האישום שבו הורשעו הנאשמים היה כ-₪ 430,000. כתב האישום הוגש בשנת 2017 והמחדלים הוסרו לאחר חלוף מספר שנים. המאשימה טענה שלגבי הנאשמת 1, יש לקבוע מתחם קנס שנע בין 12,000 ועד 24,000 ₪ וכן התחייבות להימנע מעבירות ולגבי הנאשמת 2 יש לקבוע מתחם קנס שנע בין 8,000 ועד 19,000 ₪ והתחייבות כספית. באשר לנאשם 3, המתחם שהוצע לעניין רכיב המאסר היה בין 4 ועד 9 חודשים, מאסר על תנאי ומתחם קנס שנע בין 20,000 ועד 34,000 ₪.

6. בא כוח הנאשם הדגיש שהנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לילדים ונקלע לחובות כספיים כבדים והיום מכלול חובותיו הכספיים עומדים על למעלה מ-2.1 מיליון שקל (נ/2). כמו כן, הנאשם עבר אירוע מוחי בשנת 2016 שפגע ביכולת הדיבור שלו וגרם לירידה משמעותית ביכולת התפקוד של ידו ורגלו. תהליך השיקום של יכולת הדיבור ושל התפקוד של ידו ורגלו נמשך מספר רב של שנים. לכן, ההגנה טענה שלאור מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש להסתפק במאסר על תנאי.

7. מטעם הנאשם העיד מר יוסף אברהם זוהר כעד הגנה ואשר העיד שהוא עוסק בפעילות התנדבותית בעיר בית שמש וסביבתה. לטענתו, בעבר הנאשם היה אדם נדיב שסייע רבות למשפחות נזקקות ולנערים במצוקה ותרם רבות מכספו ומזמנו. לכן, לטעמו, יש להקל באופן משמעותי בעונשו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

8. במקרה שבפני, "מידת הנזק" שנובעת מהעבירות שבהן הורשעו הנאשמים, באה לידי ביטוי בסכום המס שנמנע מקופת המדינה ועומד על סך כולל של כ-₪ 430,000. אביא להלן דוגמאות מהפסיקה למדיניות הענישה הנוהגת לסכומים דומים בעת שבוצעו מקבץ עבירות מסוג עוון לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ.

א. רע"פ 1579/18 **אבו אלקום** (פורסם בנבו, 20.03.18). המבקש הורשע בביצוע 47 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ. המבקש הגיש חלק ניכר מהדוחות לאחר מועד הגשת כתב האישום, אך בעת מתן גזר הדין, המבקש נותר חייב לרשויות מע"מ סך של ₪ 462,815. המבקש הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון. בית משפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של ₪ 40,000, התחייבות כספית בסך של ₪ 20,000 וכן הוצאות משפט בסך של ₪ 5,500 עקב התנהלותו של המבקש אשר גרמה להתמשכות ההליכים בתיק. ערעורו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע נדחה וכן נדחתה בקשות רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון. יצוין שנסיבותיו האישיות של המבקש, לרבות היותו לוקה במחלת נפש, היותו אב לשמונה ילדים והקריסה הכלכלית אליו נקלע לא מנעו את הטלת עונש המאסר מאחורי סורג וברז.

ב. רע"פ 8507/09 **שחל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.1.10). הנאשם הורשע בביצוע 29 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מס ערך מוסף. סכום המס שהנאשם השתמט מתשלומיו היה ₪ 442,130. הנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן לקנס כספי בסך של ₪ 80,000.

ג. רע"פ 288/13 **אלחלאוה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.1.13). המבקש הורשע בביצוע 29 עבירות לפי סעיף 117(א) ובנוסף גם 10 עבירות לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה, שעניינו אי הגשת דו"ח. סכום ההשתמטות עמד על סך של ₪ 425,408 (לסכום ההשתמטות ממס ראו את פסק הדין של בית המשפט המחוזי המחוזי ב- עפ"ג (מחוזי מרכז) 52555-06-12). על המבקש הושט עונש מאסר בפועל של 7 חודשים וכן קנס בסך ₪ 20,000. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 6296/09 **איקס איקס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.8.09). המבקש הורשע בביצוע עשר עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מס ערך מוסף. סכום ההשתמטות ממס עמד על ₪ 300,130 והושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן קנס בסך ₪ 15,000.

ה. רע"פ 11640/05 **סופר סטאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.5.06). המבקש הורשע בביצוע 9 עבירות לפי סעיף 117(א) לחוק מע"מ, כאשר סכום ההשתמטות ממס עמד על ₪ 270,000. הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל וכן קנס בסך של ₪ 100,000.

ו. רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.6.15). המבקשים הורשעו בגין ביצוע 26 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף וזאת במהלך השנים 2007 ועד 2011. קרן המס בגין הדו"חות שלא הוגשו הייתה ₪ 400,000 והריבית בגין הייתה ₪ 195,000. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 10 חודשי מאסר בפועל. המבקשים היו נעדרים עבר פלילי והמחדלים לא הוסרו.

בסופו של יום, הושתו על המבקשים 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 20,000 ₪. המבקשים הגישו ערעור לבית משפט המחוזי שנדחה, ונדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ז. עפ"ג (מחוזי מרכז) 62686-11-15 קליר תעשיות זכוכית בע"מ נ' מדינת ישראל (17.5.16). עניינם של המערערים נדון בפני בית המשפט השלום ברמלה במסגרת ת"פ 3214-11-12 [פורסם בנבו] (15.10.15). במקרה זה היה מדובר בעבירות עוון לפי חוק מע"מ כאשר סכום המחדל היה 404,106 ₪. המחדל, בסופו של יום, הוסר במלואו, אך באיחור של שלוש שנים. בנוסף, מחוץ לכתב האישום היו מחדלים שטרם הוסרו. במקרה זה, הושתו על המנהל של המערערת ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 17,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. כמו כן, על המערערת, החברה, הושת קנס בסך 17,000 ₪. כמו כן, על הנאשם הוטלה התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי חוק מע"מ. החברה והמנהל הגישו ערעור על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז ובהמלצת בית המשפט, ובהסכמת המערערים, הערעור נדחה.

9. על כן, לאור הפסיקה שהובאה לעיל, הנני קובע שמתחם העונש ההולם לגבי נאשם 3, נע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס במתחם שנע בין 20,000 ועד 34,000 ₪. לגבי הנאשמות 1 ו-2, מתחמי הקנס ההולם שהוצעו על ידי המאשימה, מקובלים עליו.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

10. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן: העדר עבר פלילי; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; מצבו הרפואי של הנאשם 3 וזאת על רקע האירוע המוחי שעבר; היותו של הנאשם נשוי ואב לילדים; הסרת מלוא המחדלים מושא כתב האישום.

11. מכלול הנסיבות שנוגעות לביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם 3 לרבות סכומי המחדל והאיחור הניכר בהסרת המחדלים, וזאת בשילוב הנסיבות האישיות שהובאו לעיל, מחייבים השתת עונש מאסר בפועל של 4 חודשים שירוצו בדרכ של עבודות שירות. דא עקא, נתבקשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות לענין שאלת כשירותו של הנאשם לבצע עבודות שירות, וממנה עלה שהוא לא מתאים לביצוע עבודות שירות בשל בעיותיו הבריאותיות השונות.

12. הדעה המקובלת בפסיקה היא שבמקרים מיוחדים וחריגים ניתן לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם בשל מצב רפואי. אחד המקרים החריגים והמיוחדים הוא כאשר מדובר בנאשם שסובל ממצב רפואי מורכב, כך ששהייה בתוך כותלי בית הסוהר תהווה סיכון ממשי לבריאותו עד כדי קיצור תוחלת חייו של הנאשם. מקרים מעין אלה הם חריגים ונדירים והכלל המקובל הוא שקיומה של מגבלה רפואית כזו או

אחרת, לא תשמש חסם מפני השתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (ראו למשל: ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.12.15) בפסקאות 216 - 222 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והידוע כפסק הדין בעניין **לפוליאנסקי**; דנ"פ 623/16 **פינטו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.2.16) בפסקה 7 להחלטתו של כבוד השופט ג'ובראן; רע"פ 1076/16 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.2.16) פסקה 9 לפסק דינו של כבוד השופט ג'ובראן).

13. יתר על כן, אף מצב רפואי מורכב וקשה של בן משפחה שבו מטפל נאשם לא ישמש בסיס לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, גם אם הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בבן המשפחה המטופל בשל העדר זמינות של הנאשם שמטפל בו (רע"פ 2844/16 **מאיר ביאלה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.4.16)).

14. במקרה שבפניי, לא התרשמתי שקיימות נסיבות אישיות חריגות שיצדיקו סטייה ממתחם העונש ההולם בשל מצב רפואי. בעיות הרפואיות של הנאשם ואשר מונעות ממנו מלבצע עבודות שירות לא יכולות לשמש נימוק לסטייה ממדיניות הענישה המקובלת, לפיה העונש הראוי הוא מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. מצבו הבריאותי של הנאשם איננו נמנה על אותם מצבים חריגים שבהם יש לסטות ממתחם העונש ההולם.

15. כאמור, מצב רפואי קשה של נאשם איננו מהווה חסם מפני השתת מאסר בפועל. לדוגמא לכך בהקשר של עבירות מס ראו את החלטתו של כבוד השופט שהם ב-רע"פ 1342/17 **ח'ורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.2.17) פסקה 7, שם נאמר "**אשר לחששו של המבקש כי מאסרו יוביל להחמרה במצבו הרפואי, אציין כי חזקה על שלטונות שירות בתי הסוהר כי יעניקו למבקש טיפול הולם ויתנו מענה לצרכיו הרפואיים, ככל שיידרש**".

16. כמו כן, בפסיקה ניתן למצוא דוגמאות שבהן הצדדים הסכימו שהעונש שיושת על הנאשם יהיה מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ולאחר קבלת חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות נמצא כי הנאשם בלתי מתאים לבצע עבודות שירות ולכן בית המשפט השית עליו תקופת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא קצרה יותר מהתקופה שעליה הסכימו הצדדים שתרוצה בדרך של עבודות שירות (ראו למשל: רע"פ 3667/14 **קרדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.6.14)). וכך אעשה במקרה שבפניי. הווה אומר, לאור העדר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות בשל בעיותיו הרפואיות, יושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה יותר מתקופת המאסר שהייתי משית עליו בדרך של עבודות שירות.

17. כאמור, בעיני, לעניין רכיב המאסר בפועל, אילולא מצבו הרפואי של הנאשם, העונש הראוי הוא ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. לאור מצבו הרפואי של הנאשם יש לצמצם את תקופת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריא ל-90 ימים בלבד, שהינה תקופה שעדיין מצויה

בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי.

18. לפיכך, הנני משית על הנאשם 3, נמרוד סופרי, את העונשים הבאים:

א. 90 ימי מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 20,000 ₪, או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

19. כמו כן, הנני משית על הנאשמת 1, נ. סופרי מרכז הבניה בע"מ, קנס בסך 12,000 ₪. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

20. לבסוף, הנני משית על הנאשמת 2, נ.ס. טלאור - חשמל לבניה ותעשיה בע"מ, קנס בסך 8,000 ₪. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.6.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, במעמד הצדדים.